

ଭାରତମାତାର କୁଳାଙ୍ଗାର ସନ୍ତାନମାନେ

ଜାତୀୟ ଲଜା

ପ୍ରତି ଦେଶ, ଧର୍ମ ଓ ମତବାଦ ଭିତରେ ଏଭଳି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଥାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ, ଏପରିକି ପାଶବିକ ସାଧିବିତ୍ତ ପାଇଁ ସେହି ଦେଶ, ଧର୍ମ ଓ ମତବାଦର ଦ୍ଵାହି ଦେବାକୁ ପଛାଇନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ପରିଣାମ ସରୁପ, ସାମୟିକ ଭାବେ ହେଲେ ବି, କିଛି କାଳ ପାଇଁ ସେହି ଦେଶ, ଧର୍ମ ଓ ମତବାଦ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵର ଜନମାନସ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପନିହିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହାର ସାଧାରଣ ଅନୁସାରିତାକୁ ଅକାରଣରେ ନାନାଦି ଅପମଣ ଓ ଏପରିକି ଭର୍ତ୍ସନାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କନ୍ଧମାଳ ପରିସ୍ଥିତିକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଠିକ୍ ଏହିଭଳି ଏକ ଅଭାବନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ଜଣେ ସାଧାରଣ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ, ଉଭୟ ଦେଶ ଭିତରେ ଏବଂ ଦେଶ ବାହାରେ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଭାରତର ବ୍ୟାପକ ଜନସମାଜ ସମ୍ମିଳିତ କଣ୍ଠସରରେ ସେହି ପାଷାଣମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ କି 'ଭାରତମାତା' ଏବଂ 'ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ'ର ଧ୍ଵନି ଦେଇ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଧର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି, ଜଳନ୍ତା ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି, ପିତା-ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ର ଧର୍ମିନୀମାନଙ୍କୁ ରାଜରାସ୍ତ୍ରରେ ବେଜିତ୍ କରିଛନ୍ତି, ଜଣେ ଯୁବକକୁ ଜୀଅନ୍ତା ସମାଧି ଦେଇଛନ୍ତି, ସ୍ଵା-ପୁରୁଷ-ବାଲୁତ ନିର୍ବିଶେଷରେ ନିରସ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ହଜାରହଜାର ଘର ଏବଂ ପ୍ରାୟନାଗୁହକୁ ଜଳାଇଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ପଶୁସମ୍ପଦକୁ ଲୁଚ୍ କରିଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆମେ ନିଜକୁ ଭାରତମାତାର ସନ୍ତାନ କହିବା କିମ୍ବା 'ସାରା ଜହାଁସେ ଅଛା ହିନ୍ଦୁସୁତ ହମାରା' ବୋଲିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରି ପାରିବା କି ? କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ମନମୋହନ ସିଂହଙ୍କୁ ଯୁରୋପିଆନ୍ ଯୁନିଅନ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟମାନେ ପ୍ୟାରିସରେ ଭେଟି କନ୍ଧମାଳରେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମହିଳାଙ୍କୁ ଖୋଲାଖୋଲି ବଳାହାର କରାଯିବା ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଏହା ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା ନିଷ୍ଠାୟ ରହିଥିବା ଘଟଣା ପଚାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ 'ଜାତୀୟ ଲଜା' କହି ନିଜର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ଶୋଭର କଥା, ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଭିନ୍ନ ମତ-ଅଭିମତକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି, ଯେପରିକି ଅନେକ ଭାରତୀୟଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ କୃତନୈତିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ଘଟିଯାଇଛି, ତାହା 'ଜାତୀୟ ଲଜା' ପଦବ୍ୟୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଘଟଣାକ୍ରମରେ ଭାରତରେ ଏଭଳି ଘଟିଥାଏ ଏବଂ ଘଟିବା ସାଭାବିକ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏପ୍ରକାର ବିପଜନକ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଯାହାଦ୍ଵାରା କି ସମିଧାନରେ ସାକ୍ଷୁତ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଧର୍ମ-ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ-ଦାସ୍ତୀ ଏକ ଶକ୍ତ ଧକ୍କା ପାଇଛି ଓ ପାଇଚାଲିଛି, ତାହା ଏହି ମୂଳମତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବୁଝିବେ କେଉଁଠୁ ?

କୁଳାଙ୍ଗାର କେଉଁମାନେ

ଆମେ ଜାଣିଛେ, ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ, ଦୁଃଶାସନ ଇତ୍ୟାଦି ଶହେଜଣ କୌରବ ସନ୍ତାନ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ର କୁହାଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ଭାରତ ବଂଶର କୁଳାଙ୍ଗାର ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ରାଜସଭାରେ ଉଲଗ୍ନ କରି ଧର୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ । ସେହିପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶହଶହ କୁଳାଙ୍ଗାର ପୁଅ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନାରୀ, ମୁନିରାଷି ଏବଂ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ବାଟଘାଟରେ ବେଜିତ୍ କରୁଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ବି ସେମାନେ ବାଟକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପୁଅ ଶାମକୁ ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ କୃଷ୍ଣରୋଗ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ଅଭିଶାପ କ୍ରମେ ବାକୀ ପୁଅମାନେ ନିଜଭିତରେ ମରାମରି ହୋଇ ସବାଶେଷକୁ ସମଗ୍ର ଯଦୁବଂଶର ବିନାଶ ଘଟାଇଲେ । ସେମିତି ଆମେ ଜାଣିଛୁ, ସର୍ବପୁରର ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ର ଆଉଜଣେ କୁଳାଙ୍ଗାର ଥିଲେ, ଯେ କି ଗୁରୁପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଧର୍ଷଣ କରିବାର ଅପରାଧ ଯୋଗୁଁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଶରୀରରେ ସହସ୍ର-ଯୋନି ଧାରଣ କରିବାର ଅଭିଶାପ ପାଇଥିଲେ । ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜଣେ ଅଜାଣତରେ ଅପରାଧ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ ହୋଇଥାଏ, ଯେପରିକି ରାଜା ଦଶରଥ ପଶୁ ଶାକାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଭୁଲ୍ କ୍ରମେ ଗୋଟିଏ ରକ୍ଷିକୁମାରକୁ ବାଣବିକ୍ଷ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରକ୍ଷି ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ଯେପରି ଅକାରଣରେ ପୁତ୍ରହରା ହେଲେ, ସେପରି ରାଜା ଦଶରଥ ନିଜେ ମଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ପୁଅ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିଭଳି ଅନେକ ପାପାଚାର ଏବଂ ପ୍ରତି ପାପାଚାର ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରଧାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ନିକଟରେ ଆମେ ଦେଖିଲେ, ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ମୁଣ୍ଡିଆଳ କହୁଥିବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ କନ୍ଧମାଳ ଓ ଆଖପାଖ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେଉଁସବୁ କୁସ୍ତିତ ଓ ନାରକୀୟ କାଣ୍ଡମାନ ଘଟାଇଲେ, ତାହାର ନିନ୍ଦାବାଦ ସାଧାରଣ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ଭିତରୁ ଯେମିତି ତୀବ୍ର ଓ ଶାଣିତ ଭାଷାରେ ସତସପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା କଥା, ତାହା ଘଟିଲା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏବେବି ଘଟୁନାହିଁ । ଆମେ କ'ଣ ଜାଣିନେ, ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୨୪ ତାରିଖରେ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଭୁତ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ 'ସାମିଜା କି ଜୟ', 'ଭାରତମାତା କି ଜୟ' ଏବଂ 'ହିନ୍ଦୁ-ହିନ୍ଦୁ ଭାଇଭାଇ' ବୋଲି ଧ୍ଵନି ଦେଇ ପଦ୍ମପୁର ଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅନାଥାଶ୍ରମର ମହିଳା କର୍ମଚାରୀ ରଜନୀ ମାଝିଙ୍କୁ ଜଳନ୍ତା ନିଆଁରେ ପକାଇ ମାରିଦେଲେ ? ଆମେ କ'ଣ ଜାଣିନେ, ସେହି ତାରିଖରେ କନ୍ଧମାଳର ନୂଆଗାଁ ଠାରେ ୪୦/୫୦ଜଣ ଦୁର୍ଭୁତ୍ତ 'ଭାରତ ମାତା କି ଜୟ' ଧ୍ଵନି ଦେଇ ଦୁଃଶାସନୀ କାଇଦାରେ ଜଣେ ଆଦିବାସୀ ଯୁବତୀ ଭଗ୍ନୀ ମାନାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚୁଟି ଧରି ଘର ଭିତରୁ ଚାଣି ଆଣିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇହାତ ଉପରେ ଦୁଇଜଣ ଗୋତ ରଖି ତଥା ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତ୍ମକୁ ଚିରି ବଳାହାର କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଉଲଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ରାଜରାସ୍ତ୍ରରେ ମାରଧର କରି ଏବଂ ଯୋଡ଼ହସ୍ତ କରାଇ ତଳାଇ ଆଣିଲେ ? ଆମେ କ'ଣ ଜାଣିନେ, ସେହି ଦୁର୍ଭୁତ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପିତା ବୟସର ଜଣେ ଧର୍ମିନୀ ନାଗରିକଙ୍କୁ ରାଜରାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଆଣ୍ଡୋଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ରୁବ୍ୟ ଭାଷାରେ ଗାଳିଗୁଲ୍ଲ କରିବା ସହିତ ମାରଧର କଲେ ? କେଉଁ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏପ୍ରକାର ବର୍ବରତା ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ? ବରଂ ଏହି ଲେଖକ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଲେଖାରୁ ପଢ଼ିଛି, ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦୀ ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଟଘାଟରେ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବା ଏବଂ କେବଳ ଚର୍ଚ୍ଚୟୁଦ୍ଧରେ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବିସ୍ମୟର କଥା, ଏହିସବୁ ଅଘଟଣାମାନ ଘଟୁଥିବା ବେଳେ ପୁରୀର ଗଜପତି ମହାରାଜ କିଛି ନବୁଝିନଶୁଝି 'ଓଧ ସହ ଭୁଆଁ ବିରାଡ଼ି ବାଇ' ଭଳି ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଭୁତ୍ତଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼ାଡ଼ିବା ଭଣ୍ଡ ଓ ଭାଣ୍ଡ ହିନ୍ଦୁବାଦୀମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ନିଜେ ବସିପଡ଼ିଲେ । ହିନ୍ଦୁରୁ ଧ୍ଵନି ଦିଆଯାଇ ରଜନୀ ମାଝିଙ୍କୁ ଯେପରି ପୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଭଗ୍ନୀ ମାନା ଏବଂ ପିତା ଚେଲାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପାଶବିକତା କରାଗଲା, ଗଜପତି ମହାରାଜ ଏହାକୁ ମୁକ୍ତକଣ୍ଠରେ ନିନ୍ଦାବାଦ କରିବା ଦରକାର, ନଚେତ୍ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ସେ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ବିହୁବିସର୍ଗ ବୁଝିନାହାନ୍ତି ।

ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ କାପୁରୁଷ

ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସର ଉଭୟ ତଦାନୀତ୍ରନ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଗୃହ ସଚିବ ନିଜେ କହିଆସୁଛନ୍ତି ଯେ, ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚାରି ସହଯୋଗୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାଓବାଦୀମାନେ ଘଟାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମାଓବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକାଧିକ ବାର ନିଜେ ଏହା ସାକାର କରିସାରିଲେଣି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀମାନେ କହି ଚାଲିଛନ୍ତି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ । ସେମାନେ ତିନି ଦୁଃଖରେ ଛେଳି କୁକୁର କରିବା ନ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମେ ଫାଦରମାନଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଜାଲ କରି ହିନ୍ଦୁ ଜାଗରଣ ମଞ୍ଚର ମୁଖପତ୍ରରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ଏକ କପୋଳକଣ୍ଠିତ କାହାଣୀ ଛାପି ବାଣ୍ଟିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଫାଦରମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ମାନହାନି ମୋକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ପରେ ସେମାନେ ଭୟରେ ତୁନି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହି ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀ ମାନଙ୍କର ବେଶୀ ଭୟ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ମାଓବାଦୀମାନଙ୍କ ନାଁ ଦୁଃଖରେ ଧରୁନାହାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପଛରେ ମାଓବାଦୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଲା, ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନପନ୍ଥା ଜାତିଆଣ କୁସଂସ୍କାର ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟଧର୍ମ ଆପେ ଆପେ ସମାଜରୁ ଅପସରି ଯିବାକଥା, ତାକୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ପୁଣି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥିଲେ ତଥା ସଂଖ୍ୟାଲଘୁଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଘଟାଉଥିଲେ । ନିକଟ ଅତୀତରେ ଯୋଜନା କମିଶନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଓବାଦୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ପଢ଼ିଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହଜରେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ, ମାଓବାଦୀମାନେ ଭୂସଂସ୍କାର, ବିପ୍ଳାପିତଙ୍କ ଅଧିକାର, ମହାଜନି କାରବାରର ଉଚ୍ଚେଦ, ଦଳିତମାନଙ୍କ ମାନବିକ ଅଧିକାର ଇତ୍ୟାଦି ବହୁ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ନିଜସ୍ୱ ତରଫରେ ସୁଦୂର ଅତୀତରୁ ଆଗେଇ ନେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ଧର୍ମର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ଗରୀବଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ତଥା ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା କାରଣ ଦେଖାଇ ମାଓବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଭିତ୍ତିରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବୀ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମାଓବାଦୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ-ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଂଘାତକ ଓ ବାସ୍ତବ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣାନନ୍ଦ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଶୋକପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାର ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତ ଦାବୀ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ସୁଇଚ୍ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀମାନେ ଟାଣି ଓଟାରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନଙ୍କୁ ଏହି ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଦାୟୀ କରିବା ଅଧିକ ସେହି ହତ୍ୟା କିମ୍ବା ସିଷ୍ଟର୍ ମାନଙ୍କ ଧର୍ଷଣର ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତକୁ ଲଗାତାର ବିରୋଧ କରିବା ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଦୁରଭିସାଧିକୁ ସୂଚାଉନାହିଁ କି ?

କୁଳାଙ୍ଗାରମାନଙ୍କ ସହଯୋଗୀ

ଅନେକଙ୍କର ଧାରଣା, କନ୍ଧମାଳରେ କନ୍ଧ ଓ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ଭିତରେ ଜମିଜମା ଓ ବାକିରାର ସୁଯୋଗକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଏହି ଦଙ୍ଗା ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ମର୍ମରେ ଜାତୀୟ ସଂହତି ପରିଷଦରେ ନିଜର ବନ୍ଧବ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଏକଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏ ବିଷୟରେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରେତପତ୍ର କାହିଁକି ବାହାର କରୁନାହାନ୍ତି ? ଅସଲ ସତ୍ୟ ହେଉଛି, କନ୍ଧ ଓ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ବାଦ୍ ଦେଇ ଏକ ତୃତୀୟ ଶକ୍ତି କନ୍ଧମାଳରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ବାହାରୁ ଯାଇ କନ୍ଧମାଳରେ ଆସ୍ଥାନ ଜମାଇଥିବା ସବୁ ହିନ୍ଦୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ବେପାରୀ ଦଳ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗିଆ ହେଉଛି, ପାତ୍ର, ସାହୁ, ଦଣ୍ଡପାଣି, ସେନାପତି, ପଟ୍ଟନାୟକ, ମହାପାତ୍ର, ପଣ୍ଡା ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଫୁଲବାଣୀ ସହର ସମେତ ଅନ୍ୟସମସ୍ତ ଛୋଟବଡ଼ ଜଣାଶୁଣା ଜାଗାମାନଙ୍କରେ କନ୍ଧମାନଙ୍କର ତଥା ସରକାରୀ ଜମି ହତପ କରି ସେଠାରେ ମଦ ଦୋକାନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ହଲଦୀ ଓ ଅଦା ବେପାର ମେଲେଇ ବସିଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସଂଗଠନମାନେ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଭଳି କନ୍ଧମାଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସାଂଘାତକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭାବେ ଶିକ୍ଷା, ସାମ୍ବୁଧି, ସମାଜସେବା ଓ ଆଇନ୍ ସଚେତନତାର ପ୍ରସାର ଘଟାଇଚାଲିଲେ, ଉକ୍ତ ବେପାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଜନସଚେତନତାରେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀ ଝଣ୍ଡା ଧରି ଆଦିବାସୀ କନ୍ଧମାନଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ବନ୍ଧୁକ ରଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ, ଯାହା ଫଳରେ କି ଶହଶହ ବର୍ଷ ଧରି କନ୍ଧ-ପାଣ୍ଡ୍ୟ ସଂପ୍ରାପ୍ତି ଉପରେ ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା କୁଇସଂସ୍କୃତି ଶକ୍ତ ଧକ୍କା ଖାଇଛି । ଏହି ବହିରାଗତ ବ୍ୟବସାୟୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ହିଁ ଲାଞ୍ଚିଲ ବଳରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅର୍ଥସରମାନଙ୍କୁ ଧରି ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟସ୍ତସାର୍ଥ ସାଧନ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହିଁ କନ୍ଧମାଳରେ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ପଦପଦବୀ ମଣ୍ଡନ କରିଛନ୍ତି ଓ କନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମାଟାତୋର, ମଟରସାଇକେଲ୍, ପେଟ୍ରୋଲ୍, କରୋସିନି, ବନ୍ଧୁକ ଓ ବୋମା ପ୍ରଭୃତି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯୋଗାଇ ଦଙ୍ଗା ସଂଗଠିତ କରିଛନ୍ତି । ଆଦିବାସୀ କନ୍ଧମାନେ ଯେଉଁସବୁ କୁସୂତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଥା ନାରୀକୁ ବଳାଢ଼ାର ଓ ଧର୍ଷଣ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ଘରୁ ଗହଣାଗାଣି ଏବଂ ଟଙ୍କାପଇସା ଚୋରି, ସେସବୁକୁ ଏହି ହିନ୍ଦୁତ୍ୱବାଦୀ ବେପାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ବେଶ୍ ଧୂରନ୍ଧରତା ସହକାରେ କରିଥାଆନ୍ତି । କୁଳାଙ୍ଗାରମାନଙ୍କର ଆଉ ଏକ ସହଯୋଗୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ରାହାନ୍ତି କନ୍ଧମାଳରେ କନ୍ଧ ଓ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ଭିତରେ ଦଙ୍ଗାଳିଆ ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗିରହୁ ଓ ସେମାନେ ତହିଁର ସୁଯୋଗ ନେଇ ବହିରାଗତ ବେପାରୀଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ବାବଦରେ ଉଚ୍ଚୋତ ଏବଂ ସୁବିଧାସୁଯୋଗ ଲାଭ କରିଚାଲିବେ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି, ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଅର୍ଥସ୍, ଥାନା ଓ ବ୍ୟାଙ୍କ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଅଧିକାରୀ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଏକ ନ୍ୟସ୍ତସାର୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ । ସେମାନେ ଦଙ୍ଗାବେଳେ ଉଭୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଦଙ୍ଗାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ହଜାର ହଜାର ଦଙ୍ଗା-ପାତିତଙ୍କ ପାଇଁ ଶରଣାର୍ଥୀ ଶିବିରକୁ ଆସୁଥିବା ଚାଉଳ, ଡାଲି, ମସିଣା, ବାଲ୍ଟି, ସାରୁନ୍, ତେଲ ଓ ଲୁଗାପଟା ଇତ୍ୟାଦି ରିଲିଫ୍ ସାମଗ୍ରୀକୁ ହତପ୍ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

କୁଳାଙ୍ଗାରମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ବାସନ୍ଦ

ଏହି ଲେଖକ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, କୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ ବେଆଇନ୍ ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ବା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଇନ୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଲୋପାଟନ କରିହେବନି, ଯଦିଓ ଏହିସବୁ ପଦକ୍ଷେପର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ନିଜକୁ ଭାରତୀୟ ବୋଲି ଗର୍ବ କରନ୍ତି ଏବଂ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ଚିହ୍ନି ପାରିବେ, 'ଭାରତମାତା' ଓ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଧ୍ୱନି ଦେଇ ଧର୍ଷଣ, ଗୃହଦାହ, ଲୁଚ୍ଚତରାଜ ଓ ଦଙ୍ଗାଫିସାଦ କରୁଥିବା ଏହି ଜଘନ୍ୟ ଛଦ୍ମବେଶୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ କିଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ବାସନ୍ଦ କରିପାରିବେ, ତେବେ ସମୟକ୍ରମେ ଭାରତମାତାର ଏହି କୁଳାଙ୍ଗାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଧାନରୁ ବାଲୁଙ୍ଗା ବାଛିବା ଭଳି ଅଲଗା କରିଦେଇହେବ ।

Chitta Behera, 4A Jubilee Tower, Choudhury Bazar, Cuttack-9, Mobile: 9437577546, Dt- 31st Oct. 2008